

sina förut med bemälda Konung Magnus afslutade öfverenskommelser och derpå utgifna bref; hvilken förbindelse jemväl bekräftas af Konung Waldemars löftesmän, Biskop Sven i Århus m. fl.

Saml. af gamla afskr. Bref rörande Skåne i Sv. Riks Arch. fol. 45. v.

Omnibus [*&c.*] Valdemarus *&c.* Ad perpetuam pacem et concordiam, quam inter dominum Magnificum principem dominum Magnum, Suecie Noruegie, et Scanie regem illustrem, consanguineum nostrum carissimum, ac nos cupimus in perpetuum inuiolabiliter obseruari, Notum facimus vniuersis presentibus et futuris, [quod] allemannos quoscunque, condicionis cuiuscunque aut status existant, seu aliquos alios, dominum regem Magnum, regna sua, terras et dominia vel subditos ipsius inpugnantes seu hostiliter inpugnare volentes, nunquam occasione quacunque seu modo, iuuare debeamus aliqualiter vel fouere, nec huiusmodi inpugnantibus seu inpugnare volentibus, vel eorum alicui auxilium vnquam vel consilium prestabimus, seu per nos vel per alium seu alios prestari faciemus, in ipsius domini Magni vel suorum preiudicium aut iacturam. Ad premissa omnia et singula nos fide nostra super prefata, presentibus litteris firmiter obligantes, saluis semper placitacionibus, et litteris nostris omnibus, cum eodem rege Magno prius habitis et datis, quas in suo pleno vigore et robore in perpetuum volumus perdurare. In quorum omnium testimonium et euidenciam firmiorem, sigillum nostrum, [et] sigilla nostrorum compromissorum infra scriptorum, qui vna nobiscum pro premissis firmiter obseruandis, fide media promiserint[*o*:—runt]. presentibus sunt appensa. Nos infra[scripti] Sueno *&c.* *) promittimus, data fide, cum domino nostro domino Valdemaro rege supradicto, quod omnia et singula per dominum nostrum regem Valdemarum predictum perpetuo et inuiolabiliter volumus obseruari. Sigilla nostra presentibus litteris, cum sigillo domini nostri regis predicti apponentes. ad cautelam firmiorem. Datum *&c.*

Öfverskrift: Promissio Vardeberghis facta domino regi Magno per dominum Valdemarum regem, super conseruacione pacis, et amocione theucumicorum [*o*:theutonicorum] ac quorumcunque aliorum, eidem domino Magno regi se hostiliter opponere volencium.

3746.

1343 d. 18 Nov.

Warberg.

Ärkebiskoparne PETER i Lund och HEMMING i Upsala, Biskop PETER i Linköping m. fl. Biskopar, ABBOTER och PRIORER i Svenska och Skånska kloster samt domkyrkornas KAPITEL och klostrens KONVENT förbinda sig: 1:o Att upprätthålla den nu afslutade föreningen om Skånes införlifvande med Sverige till ett rike, hvarigenom Sveriges gräns blifver i Öresund; — 2:o Att på behörig ort välja Konung Magnus's äldre son Junker Erik till Konung öfver Sverige, dock utan intrång i fadrens konungliga rättigheter; — 3:o Att om Konung Magnus skulle dö, troget bistå Drottning Blanka och Konung Erik, samt att, i händelse han då vore minderårig, styrelsen skall uppdragas åt en inhemsk förmyndare och alla rikets fästen

*) Afskrifvaren har uteslutit löftesmannens namn.

lemnas åt inheimska Höfdingar, intill dess han kommit till myndiga år; — 4:o Att i händelse Erik skulle dö utan barn, välja någon annan af Konung Magnus's söner till Konung; — 5:o Att om Junker Håkan, som blifvit tagen till Konung i Norge, skulle vilja inkräkta styrelsen öfver Sverige, med all magt sätta sig emot ett sådant försök, äfvensom å andra sidan att icke understödja Konung Erik, om han skulle vilja eftertrakta Norska kronan; — 6:o Att om Konung Magnus erhåller flera barn, dessa skola förses med anständigt underhåll, enligt lag och sed inom båda rikena; — 7:o Att motarbete hvarje försök, af hvem det vara må, att bryta dessa öfverenskommelser; — likväl med förbehåll af kyrkans och presterskapets rättigheter, samt Svenska folkets urgamla rätt till fritt konungaval, när Konung Erik eller den bland Magnus's öfriga barn, som möjligen blifvit antagen till Konung, med döden afgått.

Saml. afskr. i Sv. Riks Arch. Sign. J. 3 (q) fol. 153. v. *)

Vniuersis presentes litteras inspecturis Petrus Lundensis et Hemmingus
Vpsalensis diuina miseracione ecclesiarum Archiepiscopi ¹⁾), Petrus Lincopen-
sis,

*) Denna afskrift (A), från medlet af 16:de seklet, den äldsta vi nu äga i behåll, torde vara gjord efter en gammal copia på pergament, som enligt Palmkölds Register fanns i Sv. Riks Archivet före 1697 års slottsbrand. Samma Register uppgifver att en copia funnits i en samling, signerad O, pag. 62, hvilken samling icke nu veterligen finnes i behåll. — En annan afskrift (B) från 17:de seklet, i samma Urkundsamling (Sign. J. 3 (q) fol. 151), är tydligen afskrifven efter A. De få afvikelser här förekomma äro senare rättelser, medelst radering eller omskrifning gjorda efter någon annan afskrift eller något aftryck. — En lös afskrift (C), från slutet af 17:de seklet, bland »Acta medii ævi» i Sv. Riks Archivet, har i öfra kanten en anteckning: »In Cod. Mss:to lit. B. 18. pag. 3», men i den bland f. d. Antiquitets Archivets codices, som har signaturen B. 18 (innehållande Landslagen) finnes icke ifrågavarande dokument, enligt Hr Professor C. J. Schlyters meddelade upplysning. Denna afskrift öfverensstämmer närmast med aftrycket i Johannis Magni *Hist. Goth. Sveon.*, men avviker i åtskilligt och kan således icke derifrån vara utskrifven. — I HADORPHS stora Copiebok, Sign. E. 80: b, pag. 26, finnes en afskrift (D), utan angifven källa, men utan tvifvel tagen direkte efter den i Riks Archivet förvarade copian på pergament. Afskrifvaren har dock varit mindre öfvad diplomläsare, emedan han lemnat åtskilliga lakuner för ord, dem han ej kunnat tyda, samt begått fel, uppenbart tillkomna genom oriktig läsning och oförmåga att rätt upplösa den följda urkundens förkortningar. Den kommer i allmänhet temligen nära Hadorphs här nedan anförda aftryck. — Brevet finnes tryckt på Latinska språket i följande arbeten: (E) JOHANNES MAGNUS, *Historia de -- Gothorum Sveonumque Regibus &c.* Romæ 1554, pag. 663, i åtskilligt liknande afskriften C, utan uppgift hvarifrån dokumentet blifvit hemtadt. — (F) JOHANNES MAGNUS, *Historia Metropolitana eccles. Upsal. &c.* Romæ 1560, pag. 79, i flera afseenden afvikande från E, äfven utan angifven källa. — (G) MESSENIUS, *Exegesis Hist. -- causas quibus Ordines R. Sv. Sigismundum -- exuere diademate &c.* Stockh. 1610, p. 4, uppenbart aftryckt efter F, med några få obetydliga ändringar och ett par tryckfel. Vid slutet anmärkes att Ridderskapet och Adeln vid samma tid samtyckt och beviljat en lika lydande arfförening, »ut ex pervetustis Sueonum annalibus evidens licet colligere testimonium». — (H) PONTANUS, *Rerum Danicar. Historia.* Amstelod. 1631, p. 471, tryckt efter E, med högst obetydliga variationer. — (I) L. PAULINUS GOTH., *Hist. Arct.* Strengn. 1636, endast ett kort utdrag efter antingen E eller H. — (K) *Expositio causarum quibus S. R. M. Sveciæ bellum a Rege -- Daniæ sibi illatum -- continuare coacta fuit.* Holmiæ 1658, bland Bil. pag. 106, nästan ordgrannt efter H. — (L) HADORPH, *2:dra Del til Rijn-Crönikorne*, Holmiæ 1676, p. 16. I brädden anmärkes: »Ex orig», hvarmed förmodligen bör förstås den ofvan omnämnda copian på perg. i Sv. Riks Archivet. De här förekommande afvikelserne från afskriften A hafva förmodligen sin grund icke blott i olika läsning af den för båda gemensamma urkunden, utan äfven i godtyckliga förändringar (som det tyckes efter H) eller oaktsamhet af Hadorph. — (M) LUNDIUS, *Notæ in Bullam Agapeti II:di* (1703), p. 14. Utgifvaren klandrar Messenii och Hadorphs aftryck och säger sig hafva hemtat sin afskrift »e membranis melioribus». Liknar temligen nära L, men har några uppenbara fel, som saknas hos Hadorph. — (N) TORFÆUS, *Histor. Norveg.* IV. p. 471, ofullständigt

¹⁾ C. Archiepiscopus —

sis, Siggo Scharensis. Frenderus Strengenensis, Odgýslus²⁾ Arosiensis, Hemmingus³⁾ Aboensis, et Boecius Vexionensis, ecclesiarum eadem miseratione Episcopi, Joannes Monasterii Sanctorum omnium⁴⁾ Lundis⁵⁾, Ragualdus⁶⁾ in Aluastro, Sueno in Herigado,⁷⁾ Gunnarus⁸⁾ de Warnöm,⁹⁾ Andreas de Guthöm¹⁰⁾ [α: Öuith], Folcho de noua valle¹¹⁾, Michael de Bieckaskog,¹²⁾ Hinricus de Saba, ---¹³⁾ de Thummatorp¹⁴⁾ et Andreas de Asylo Abbates, Petrus Dalbiensis, et Vodefridus¹⁵⁾ [α: Gode—] de Eskilstunum¹⁶⁾ Priores, Necnon Capitula Ecclesiarum Cathedralium, et Conuentus Monasteriorum predictorum, Salutem in domino sempiternam, Cum Regnum Swecie et terra Skanie, ita legaliter et indissolubiler vnita sint et coniuncta, quod vnum de cetero regnum censi debent perpetuis temporibus, ac vnus regis presidio gubernari, sicut patentes littere et manifesta instrumenta super hoc edita lucidius edocent et declarant, Nos vnionem memoratam prompto et beniuolo amplexantes affectu, firmiter promittimus, quod magnifico principi domino nostro Carissimo Domino Magno Regi¹⁷⁾ Suecie, Noruegie et¹⁸⁾ scanie illustri, suisque successoribus et heredibus, pro dicto Regno Suecie et Scanie, in vnione prefata retinendo, Necnon pro eodem cum suis iuribus et iusticia contra omnem hominem defendendo astabimus fideliter verbis, factis, consiliis et auxiliis, quantum possumus, iure ecclesie, ordine et officio nostro saluis, Habituri deinceps limites dicti Regni Suecie, qui ante citra scaniam tenebantur, in ipso passagio Örasundh,¹⁹⁾ Eosdemque²⁰⁾ vsque illuc vna cum aliis confiniis et limitibus eiusdem Regni Suecie et scanie, vbicumque illud hostiliter inuadi contingat, cum omni fidelitate et toto posse nostro, viriliter et vnanimiter cum dei

och vårdslöst aftryck efter *H*, med några namn ombildade efter Norska skrifsättet. — På *Danska* finnes detta bref hos Hvitfeld i quartupplagan, 2: p. 462, i folioupplagan 2: 486, öfversatt utan tvifvel från *E*, fastän med afvikelser i vissa namn. — *Svensk öfversättning*, sannolikt efter *F*, förekommer i *Fullkommelige skäl och rättmätige Orsaker -- hvarföre - Sv. R. Ständer hafve -- afsagdt K. Sigismundum* &c. Stockh. 1607, fol. 3 (med lika anmärkning som vid *G*), och derifrån i *TEGEL, Gustaf I:s Hist.* Stockh. 1622, p. 53, samt vidare i *III Samling af Politiske Aneedoter* &c. Stockh. 1769, p. 15. Åtskilliga andra dylika öfversättningar på moderniserad Svenska, finnas i handskrift, men förtjena ej anföras. De väsendtligaste olikheterne i *C*, *D*, *E*, *F*, *L* och *M* upp- tagas i noterna.

²⁾ *C*. Odgýslus — *D. L. M.* Oedgislus — *E.* Odgýslus — *F.* Odgislus m. fl. variationer i de öfriga aftrycken. — ³⁾ *E.* Henningus — ⁴⁾ *C. D. F. L.* omnium Sanctorum — ⁵⁾ *E. M.* in Lundis — ⁶⁾ *C. E.* Ragnaldus — *D. L. M.* Ragnvaldus — *F.* Renaldus — ⁷⁾ *C. E.* Hergede — *F.* Herigodo — *M.* Herigede — ⁸⁾ *C.* Volckmarus, ändrad till Unimarus — *D.* Unimarus — *E. F. M.* Vinmarus — *L.* Wermmarus — ⁹⁾ *C. F.* Varnheim — *D. L.* Warnem — *E. M.* Varnhem — ¹⁰⁾ *C.* Sindt — *D. F.* Snith — *E.* Sinth — *L.* Önith — *M.* Onith — ¹¹⁾ *F.* Noua velle — ¹²⁾ *C.* Biäckaskog — *D. M.* Biäckkieskog — *E.* Biackaskog — *F.* Biäckkiesiog — *L.* Biäckkieskoz — ¹³⁾ *C. E. F.* bokstafven *N.* — *M.* Benedictus — ¹⁴⁾ *C.* Tomatorp — *D. L.* Tummatorp — *E. M.* Thomatorp — *F.* Tunatorp. — ¹⁵⁾ *C.* Gothofredus — *E. F. M.* Godefridus. — ¹⁶⁾ *C.* Eckilstruna — *E.* Ekilstuna — *F.* Eschilsthunom — ¹⁷⁾ *C. E. F.* sätta ordet »Regi» efter »Scanie» — ¹⁸⁾ *C. E.* ac — ¹⁹⁾ *C.* Oresundt — *D.* Oerasund — *E. M.* Orasund — *F.* Oeresund — *L.* Örasund — ²⁰⁾ *F.* ejusdemque —

adiutorio defensuri, Ceterum reuoluentes sedulo in intimis cordis nostri, quam plena sit periculis et onusta dispendiis intestina dissensio, ea potissimum, que solet multociens ²¹⁾ ex vacillatione regiminis prouenire, et tantis malis, quantum deus promisit, [c: permiserit, prospicere] contra [c: circa] regni regnum ²²⁾ [c: regimen] cupientes, firmiter promittimus, quod inclitum Domicellum, Domicellum ²³⁾ Ericum filium dicti domini nostri regis seniore, iuxta consilium et voluntatem eiusdem domini nostri, in Regem et dominum nostrum super dictum ²⁴⁾ regnum Suecie et Scanie, terras prouincias et insulas tributarias, ad idem regnum pertinentes, omni quo decet honore secundum debitam formam et consuetudinem ab antiquo iure in regno Suecie approbatam in loco pro electione Regis deputatam ²⁵⁾ [c: deputato], vnanimiter et concorditer eligemus, Obligantes nos et nostrum quemlibet extunc ad seruiendum ²⁶⁾ sibi cum omni obediencia, fidelitate, seruiiciis, homagiis et fauore, prout ex debito veri subditi tenentur domino suo facere et vero regi, Saluo per omnia eidem Domino nostro regi Magno patri eius ²⁷⁾ iure regendi vt prius, precipiendi, ordinandi et ²⁸⁾ statuendi toto tempore suo, quo superstes fuerit, circa ²⁹⁾ nos subditos suos, et regni res ac negocia, que pro commodo et vtilitate ipsius regni viderit ³⁰⁾ expedire, Item promittimus firmiter vt prius, quod si prefatum dominum nostrum Regem Magnum, quod deus auertat, nobis viuentibus migrare contigerit ab hac luce, Inclite domine nostre Regine Domine Blance ³¹⁾, et dicto domino nostro Regi Erico, ad honorem et seruicium in ³²⁾ omnibus fideliter ³³⁾ [c: fideles] erimus, eisque in suis iuribus ³⁴⁾ in Suecia et Scania fideliter astabimus iuxta posse, Et si idem Ericus Rex noster, protunc ^{*} minor annis fuerit, sibi et regno suo Suecie et Scanie, iuxta consilium, consensum et ordinacionem nobiliorum eiusdem regni Suecie et Scanie, tutor indigena ³⁵⁾ deputetur, et castra omnia et regni municiones, cum eorundem consilio et prouisione per indigenas gubernentur, ³⁶⁾ Donec eum ad legitimam etatem deus dederit peruenire, Si vero dictum dominum nostrum Ericum ³⁷⁾ sine liberis exstantibus ³⁸⁾ decedere contingat, tunc alium de filiis domini nostri

²¹⁾ C. D. E. multoties — ²²⁾ C. E. M. Deus permiserit, prospicere circa regni regimen — F. Deus permiserit, prospicere circa regni requiem capientes — L. Deus promiserit &c. = C. — D. regiminis . . . . et tantis malis . . . Deus permisit prospicere contra regni regnum (Man ser af lakunerna att den ursprungliga urkunden varit svårläst.) — ²³⁾ C. E. hafva »Domicellum» blott en gång. — F. domicellum dominum — ²⁴⁾ C. supradictum — ²⁵⁾ C. D. E. F. L. M. deputato — ²⁶⁾ C. E. seruandum — ²⁷⁾ D. Magno . . . ejus — ²⁸⁾ C. M. ac — ²⁹⁾ D. contra — ³⁰⁾ F. videret — ³¹⁾ C. inclytæ Dominæ Blancæ — E. inclytæ dominæ nostræ Blancæ — F. inclitæ dominæ nostræ reginæ Blancæ — ³²⁾ E. utelemnar »in» — ³³⁾ M. fideles — ³⁴⁾ F. viribus — ^{*} D. prout — ³⁵⁾ F. Scaniæ inter indigena — G) inter indigenas Gubernatores deputentur, (utan tvifvel godtyckligt tillägg). — ³⁶⁾ D. gubernent — ³⁷⁾ C. E. nostrum Regem — F. nostrum regem Ericum — M. nostrum Ericum Regem — ³⁸⁾ C. E. F. existentibus —

regis predicti Magni superuiuentibus, qui conueniencior et apcior habeatur, in regem et dominum nostrum super antedictum regnum Suecie et Scanie, terrasque prouincias et insulas memoratas,³⁹⁾ et⁴⁰⁾ nullum alium rite et racionabiliter, vt conuenit, eligemus, Item si ipso domino nostro rege Erico⁴¹⁾ supradicto superstite vel eius liberis astantibus⁴²⁾ [o: exstantibus] contingat dominum Haquinum, fratrem eius quem idem pater ipsorum dominus noster Rex Magnus regno suo⁴³⁾ Noruegie, preficiendum⁴⁴⁾ duxerit⁴⁵⁾ [o: duxerat], principatum seu⁴⁶⁾ Regnum [o: regimen] regni⁴⁷⁾ Suecie et Scanie contra istud patris⁴⁸⁾ sui et nostrum factum,⁴⁹⁾ velle vsurpare, tunc eidem Domicello⁵⁰⁾ Haquino totis viribus resistemus, Quod eciam proceres et Domini in regno Noruegie promiserant,⁵¹⁾ quod eidem Domicello Haquino in nullo penitus consilium, auxilium vel fauorem ministrabunt, quorum⁵²⁾ [o: quocunque] pretextu contra hanc constitutionem veniat vel contrauenire attentat⁵³⁾ [o: attentet] in futurum, [Similiter] si⁵⁴⁾ contingat dominum nostrum Regem Ericum supradictum ad Regnum Noruegie velle se intrudere, Domicello Haquino et eius liberis exstantibus⁵⁵⁾ pari modo promittimus, quod⁵⁶⁾ in hoc facto ipsi domino nostro regi Erico memorato, nullatenus coadiutores erimus aut fautores, Et si contingat⁵⁷⁾ quod vterque dictorum fratrum vel eorum alter contra premissa patris⁵⁸⁾ eorundem, et⁵⁹⁾ nostra facta⁶⁰⁾ venire *) voluerit, et alienigenarum seu extraneorum ad hoc auxilium adduxerit, et per hoc regnorum predictorum aliquod hostiliter inuadere⁶¹⁾ seu subintrare attentauerit, Extunc Regnum vtrumque scilicet Noruegia, Suecia et Schania,⁶²⁾ vnanimiter et insimul totis⁶³⁾ viribus et posse, huic eorum voluntati resistere efficaciter⁶⁴⁾ laborabit, quodcunque regnorum predictorum prius vel pluries circa⁶⁵⁾ talia fuerit necessitatum, ad hoc finaliter et intente, vt eorum paterna tam⁶⁶⁾ prouida pacis simul et concordie preordinacio in suis viribus et pleno robore irrefragabiliter perseueret, Et si memoratum dominum nostrum regem Magnum plures contingat habere liberos⁶⁷⁾ protunc promittimus vt superius, quod ipsorum quemlibet vtriusque sexus in suo iure et honore iuuabimus, prout ipsis et eorum statui, condicioni, simul et sexui congruit,⁶⁸⁾ et competit, secundum leges et statuta Regnorum predictorum, tam Suecie et Scanie quam Nor-

³⁹⁾ C. terrasque, insulas memoratas, et prouincias — D. terras. . prouincias &c. = A. — ⁴⁰⁾ C. ac — ⁴¹⁾ C. E. F. Erico Rege — ⁴²⁾ C. E. F. existentibus — D. L. M. exstantibus — ⁴³⁾ C. suo regno — ⁴⁴⁾ F. præfigendum — ⁴⁵⁾ C. D. E. F. L. M. duxerat — ⁴⁶⁾ C. sed — ⁴⁷⁾ D. L. M. regimen regni — ⁴⁸⁾ D. prius — ⁴⁹⁾ C. E. F. sui et matris factum — M. sui, matris, et nostrum factum — ⁵⁰⁾ C. Domino — ⁵¹⁾ D. promiserunt — ⁵²⁾ M. quocunque — ⁵³⁾ C. E. F. M. attentet — ⁵⁴⁾ C. D. E. F. L. M. Similiter si — ⁵⁵⁾ C. E. F. existentibus — ⁵⁶⁾ E. quod si — ⁵⁷⁾ E. continget — ⁵⁸⁾ D. prius — M. patris et matris — ⁵⁹⁾ D. in — ⁶⁰⁾ D. L. statuta — *) D. pervenire — ⁶¹⁾ F. inuadere hostiliter — ⁶²⁾ D. Noruegiæ, Sueciæ et Scaniæ — ⁶³⁾ D. et . . . totis — ⁶⁴⁾ C. E. efficaciter resistere — ⁶⁵⁾ D. contra — ⁶⁶⁾ D. eorum . . . tam — ⁶⁷⁾ F. Magnum illustrem contingat habere liberos — ⁶⁸⁾ C. E. F. congruerit —

uegie, et iuxta consuetudines in iisdem regnis approbatas, Verum si quis cuiuscunque condicionis aut status contra premissa, vel eorum aliquod⁶⁹⁾ in parte vel in toto se opponere, aut ea adnihilare vel infringere, quomodolibet nostris temporibus attentauerit, promittimus firmiter sicut supra,⁷⁰⁾ quod eidem, quo minus id efficiat, totis viribus et posse nostro viriliter et vnanimiter resistemus, consiliis et auxiliis quantum possumus, iure Ecclesie, ordine⁷¹⁾ et officio nostro saluis, Quamuis autem⁷²⁾ libera et spontanea voluntate ac affectanti animo, huiusmodi negocium, pro bono pacis fecisse dinoscimur, Per⁷³⁾ hoc tamen iuribus et consuetudinibus in regno Suecie et Scanie ab antiquo tempore de regum electione⁷⁴⁾ obseruatis, in nullo penitus volumus⁷⁵⁾ derogari, quin ad nos et successores nostros, regum electio cum iuribus suis omnibus, post mortem dicti Domini nostri Regis Erici vel alterius Domini nostri, Domini Magni⁷⁶⁾ filii, quem ipso domino nostro Erico Rege predicto,⁷⁷⁾ sine liberis quod absit mortuo, in regem vt prefertur,⁷⁸⁾ eligemus, libere reuertatur, Vt autem premissa omnia, et eorum quodlibet maioris habeant⁷⁹⁾ roboris firmitatem,⁸⁰⁾ Sigilla nostra presentibus duximus apponenda, Datum Warbiurgis Anno &c. 1343⁸¹⁾ in Octaua beati Martini episcopi et confessoris.⁸²⁾

3747.

1343 d. 20 Nov.

[Warberg.]

Konung WALDEMAR af Danmark gifver Konung Magnus, dess arfvingar och efterträdare samt Sveriges krona skötning på de afträdde landskapen Skåne, Halland, Bleking, Lister och ön Hven, samt förbinder sig att på nästa Danahof gifva ytterligare försäkran på dessa landskap och denna skötning jemte stadfästelse på alla förut utfärdade bref och gjorda öfverenskommelser.

Saml. af gamla afskr. bref rörande Skåne i Sv. Riks Arch. fol. 44. *)

Vniuersis presentes litteras visuris vel auditoris. Valdemarus &c.¹⁾ Con-
stare volumus tam presentibus quam futuris. Nos magnifico principi domino

⁶⁹⁾ F. aliqua — ⁷⁰⁾ D. utelemnar »sicut supra« — ⁷¹⁾ D. eodem — F. ordini — ⁷²⁾ D. . . . . autem — ⁷³⁾ D. fecisse . . . Per — ⁷⁴⁾ C. E de Regia electione — ⁷⁵⁾ F. voluimus — ⁷⁶⁾ C. alterius Domini Magni — ⁷⁷⁾ C. Erico prædicto rege — D. utelemnar »predicto« — ⁷⁸⁾ F. præfert — ⁷⁹⁾ C. E. habeat — ⁸⁰⁾ F. maiorem habeant firmitatem — ⁸¹⁾ C. Warberg 1343 — D. L. M. Wardbiurgis Anno Domini Millesimo CCC^o. quadragesimo tertio — E. Wardbergis anno Domini MCCCXLIII — F. Wardburg anno domini 1343. — ⁸²⁾ E. F. utelema orden »et confessoris«.

*) En annan något yngre, äfven odaterad, afskrift fins i samma samling, fol. 36. Tryckt af HADORPH i 2:dra Delen til Rjym-Crönikorne, fol. 29 v., utan angifven källa, samt af LUNDIUS i dess *Notæ in Bullam Agapeti II:di*, pag. 40, möjligtvis efter Hadorph, men derjemte antingen med begagnande af någon handskrift, som nu icke mera finnes till, eller ock med sjelfgjorda tillägg efter den gamla öfversättningen, som här under N:o 3747. a) intages. Följande mera väsentliga olikheter i dessa båda aftryck förtjena anmärkas:

1) *Lund.* Valdemarus Dei gratia Danorum Slavorumque Rex, et Dux Esthoniae salutem in Domino sempiternam — *Had* lika med Lundius, utom »Dominorum« i st. f. »Danorum« —